

Lindac in Evangelien

fol. 31^a

Insu s. 8!

Galilee II f

Mat. xxiii
VI
L. xl

et procedens inde vidit alios quosdam fratres
iacobum zebedei & iohannem fratrem

eius in nave cum zebedeo patre eorum reti
colligentem rete samam lesanda

evientes retia sua & vocavit eos Illi statim re
lictis retibus & patre secuti sunt eum

Mat. xxiii
D. xxvii
L. xl v
I. xlvi

et circuibat ihc totam galileam docens in sy
nagogis eorum & predicans evangelium regni

& sanans omnem languorem & omnem infirmi
tatem in populo Et abiit opimo eius in totam

syriam Et obtulerunt ei omnes male habentes
varius languoribus & tormentis comprehensos

& qui demonia habebant & lunaticos & paraly
ticos & curavit eos Et secuti sunt eum turbae

multae de galilea & decapoli & hierosolymis &
iudea & de trans iordanem

videns autem turbas ascendit in montem Et
cum sedisset accesserunt ad eum discipuli eius

et aperiens os suum dicens eos dicens
venite pauperes spiritu quoniam ipsorum est

regnum caelorum

Non utere in qui pa
tabantur lunatici
na, demonia lunatica
tempora observantes
creatoris in creatura
cupiebant diffamare
Decapolis e regio trans
iordanem. 10. urbes
in ea sunt.

d. Aperta oris Longitu
dinem sermonis suo
thaehe in sabaro to sprake
manifestationem
doctrinae significat.

Mat. xxiii
Sot

Mat. xxv
L. xl vi

Mat. xxvi
Sot

hominis baptista ore
didisse ubi dicit ecce
agnus dei & dnm iuxta
iordanem secutum esse.
i petra ibi noni ecce
pissit i phileppum
ibi & id uocatum esse.
& quod tres euange
listae hos duos andro
am & petrum dicunt
de piscatione uocatos.
Ira intellegendu est
n statim eos illi sic
adhesisse in priori vo
catione. sed tantu ev
quis esset cognovisse.
cuq; admirantes ad
priora remeasse.
A. forte aliquis tacta
cogitatione dicit. isti
apli erant piscatores.
quid ad dnica voca
tionem dereliquerunt
qui nihil habuerunt. In
hac re magis affectum
hominis qua censum
debemus querere.
Multu illo reliquit. qui
sibi nihil retinuit. Mul
tum reliquit. qui q
libet parum. tunc
tamen deservit. Re
gnu gloriu nulli po
tuit generatim uocari
eum potest compari
tunc. tunc uoluit
quid habet. n mag
is generatim uocari
solum numerum solum
meron se max habuit.

Fresken M. Lochner von Hüttenbach, Lindau

Evangelien 30, 2 x 24, 8 cm 272 Bl.

Prov.: Alten (fol 1° Holzungsbuch der Geda, custos ecclesie sancti Viti in Alten
von AD. 1071)

J. H. Gallie, Altsachs. Sprachdenkmaeler (1894) S. 87-104

und bei B. Hoff, Neue Schatzung!

Bergmann, Verz. S. 49 Nr. 385 (verschollen)

Lindau, Evangeliar

quod sanctus Iohannes euangelista dicit Andream ad testimonium Iohannis baptistae credidisse, ubi dicit ecce agnus dei et dominum iuxta Iordanem secutum esse, et Petrum ibi nomen accepisse et Phylippum ibi etiam vocatum esse, et quod tres

⊗ evangelist_ hos duos Andream et Petrum dicunt de piscatione vocatos, ita intellegendum est non statim eos illi sic adhesisse ut priori vocatione sed tantum cum quis esset cognovisse eumque admirantes ad priora remeasse.

A. Forte aliquis tacita cogitatione dicit Isti apostoli erant piscatores, quid ad dominicam vocationem dereliquerunt, qui nihil habuerunt, hac re magis affectum hominis quam censem debemus quere.

Multum ille reliquit, qui sibi nihil retineat. Multum reliquit qui quamlibet parum, tantum (oder totum?) tamen deseruit.

Regnum c_lorum nulli pecuni_ potest comparari (?), tamen tanti valet quantum habes

Gregor. M., Homiliar
in evangelia 5, 2, ed.
Etard, CC 141 (1999)
p. 34 f. 18

uere hi qui pu

tantur lunatici

demonos lunaria

(temp)ora observantes

(cre)atorem in creatura

(cup)iebant diffamare

(Dec)apolis est regio trans

(Io)rdanen, et X urbes

ea sunt.

(A)perti[o] oris, longitu

(din)em sermonis siue

(ma)nifestationem

(do)ctrinae significat

Hieron., in Matth. I lin. 408
ed. Hart/A. Dracon, CC 77

= Habanus Maurus, in Matth. c. 4 lect. 8
lib. 2, p. 117 lin. 94, ed. B. Löffel, CC Cont. Rec.
174

Habanus Maurus, in Matth. 2, p. 119, CC CM 174

Offid. v. Weipert, Glossae in Matth. 3° lin. 1544^{c. 5 par. 2. lin. 17} ed. Giffon
CM 200 (2003)

⊗ Augustin., De consensu evangelistarum 2, 17 § 37, ed. Weidmann (Sitz 43 (1904)
p. 137
= Habanus Maurus, Expositio in Mattheum II

251 3 ✓nore contemptum, et ut totum concludatur, pro omnibus / bonis omnia mala. Quod etiam bipertitum fieri placet. Alterum mi
 136 18—uam demonstrat. Antea sese / captum, nunc autem omnibus bonis privatum memorans. Unde et amico auxilium / conferat. Urbe
 153 10—tur. Epistolam quoque suasoriam ut ab eo non deficiant, bonis quibuslibet / delegatam, atque conquestionem de eadem re l
 150 23—onsequenter recrescat, / eius patrocínio agente, virtus bonis quibusque redeat. Quod ut deo annuente fieri / queat, inpr
 153 19✓nis anathema damnationis / ab episcopis iniectum est, a bonis quoque potentibus vim inferendam, ut si ecclesiasticis / c
 92 24 quanto secundarum rerum successu provehi possitis, si / bono pastore regamini." / 61. ELECT<IO> Artold<i> / Cives ab re
 50 3 benivolentiam intendebat. Corpore prestanti, / ingenio bono simplici. Exercitiis militaribus non adeo assuefactus. A
 60 17 favit, plurimum cum eis contra regem machinans. At rex bono suorum usus / consilio, per Heriueum metropolitanum ducem H
 98 20✓ouicum accersendum conclamant. / b) ueber gestrichenem Bononiam. / 3. LEGA<TIO> GALLO<RUM> ad Adelst<anum> regem pro Lu
 99 15✓ue cum Galliarum principibus dominum / regem excepturi, Bononiam veniunt, ac secus ipsas litoreas arenas, collecti tugur
 88 8—lliarum et Germanie / epistolam dirigat, continentem et bonorum benedictionem, et contradictorum / maledictionem. Legati
 284 3—ratur?" Et ille, "Ita" inquit, "Et non solum id, sed et bonorum desperatio fit. Quis / enim inter primates O(done) poten
 214 20—cendi reddidit clariores. Quos / non dubito de pernitie bonorum dolere, quibus ingenti virtute propositum sit / improbis
 237 16—sotietate nullomodo carere vult, in quantam pernitiam / bonorum esset, si electus procederet in fascas." Tandem sine pri
 213 7—i malignitas pravorum iam dudum reprimatur, et / virtus bonorum luce purius enitescat. Redeat ergo virtus et floreat int
 152 4—nem regnandi dedit. Dum item / regnum vacaret, consilio bonorum me a partibus peregrinis exulantem revocavit, ac / omniu
 190 12—x locis diversis plurimus esset, a pluralitate malorum, bonorum paucitati / id persuasum est." / 41. <De f>emoralibus <i
 118 7—m comitem, Uuilelmum ducem sibi conciliat. / Etenim rex bonorum usus consilio, Rotgarium virum clarum Uuilelmo pyratarum
 187 9—, si fructum virtutis querere / elaborent. Inde enim et bonorum utilitas et rerum honestas comparatur. Sicut econtra / p
 61 15✓inusitatum et singulare. Omnium est interdum desipere. Bonorum vero rationibus / redire. Sufferendum est itaque atque s
 270 11✓has miseras / precipitasse videor, cum contra multorum bonorum vota, ad honoris culmen provexi. / Et hoc non solum prop
 276 8—um sit, quod "oculi domini in omni / loco contemplantur bonos et malos"? Et certe arbitror, quia "dixit insipiens in cor
 187 8✓in sino<do> abbat<um> / "Magnum est patres sanctissimi bonos quosque convenire, si fructum virtutis querere / elaborent
 233 24✓mque. / 4. Ad hec metropolitanus, "Cum constet" inquit "bonos quosque pravorum calumniis / assidue dilacerari, non miror
 240 13✓patria desolata, primatum discordiam, / pravorum contra bonos tirannidem, et inde totius gentis captivitatem. / 13. <P>R
 239 7✓rminatur ipsa divinitas? "Ve" inquit "qui dicitis malum bonum, bonum malum, / ponentes lucem tenebras, et tenebras lucem
 201 21✓tur". / a) folgt gestrichen Non enim ignoro, quemcumque bonum, calumniis malivolorum / assidue insectari. / 60. PHILOSOP
 239 6—quomodo / malum laudabitis? Si malum laudetis, quomodo bonum contempnetis? Sed talibus quid / interminatur ipsa divinit
 108 19—nia appetat. Si eorum quoque consiliis / adquiescat, in bonum exitum res suas deventuras memorant. Ad hoc etiam sese con
 239 7—r ipsa divinitas? "Ve" inquit "qui dicitis malum bonum, bonum malum, / ponentes lucem tenebras, et tenebras lucem". Prom
 203 20—ico. Sed vide, quia / constat Deum substantia solummodo bonum, quamlibet vero creaturam participatione / bonam, ad eius
 153 21✓edire nolunt, saltem potentium vehementi violentia ad / bonum redire cogantur, ut vel invitis bona prestantur." / 76. <O
 239 5—/ ducis ab utilitate communi quemlibet amoveat. Nam si bonum vituperetis, quomodo / malum laudabitis? Si malum laudetis
 113 7—ue qui sibi / surripuerant comprehendit. Sed utpote vir bonus, nulliusque vitae aemulus indempnes / abire permisit. Oppi
 148 14✓Uuarmacensis episcopus, Reimboldus Spirensis episcopus, Boppo Boppo Uuirzburgensis / episcopus, Chounradus, Constantiensis epi
 149 7✓oensis episcopus, Starchandus / Eistetiensis episcopus, Borath, Sleosuicensis episcopus, Uuichardus Basiliensis / episc
 196 14✓fistulam constituit, in cuius / cacuminibus duos polos boreum et austronothum notandos esse instituit. Semicirculum / v
 191 18 tus fuit grammaticaque / est eruditus et ab abbate loci Borrello citerioris Hispanie duci commissus, ut in / artibus eru
 240 7✓ponderet, ille mox epistolam a duce citerioris Hispanie Borrello missam protulit, / que ducem petentem suffragia contra
 191 15✓n qua utpote adolescens cum adhuc / intentus moraretur, Borrellum citerioris Hispanie ducem orandi gratia ad idem / coen

2. quod sit iohannes euangelista dicit andr.

At illi continuo relictis retibus secuti sunt eum.

et procedens inde uidit alios duos fratres
iacobum zebeder & iohannem fratrem

eius in nau. cum zebedeo patre eorum resi-
colligentes rete samna lefandia
cuentes retia sua & uocauit eos Illi statim re-

lictis retibus & patre secuti sunt eum.

et circubabat me totam galileam docens in sy-

nagogis eorum & predicans euangelium regni

& sanans omnem languorem & omnem infirmi-

tatem in populo. Et abiit opus eius in totam

syriam. Et obtulerunt ei omnes male habentes

uarius languoribus & tormentis comprehensos

& qui demonia habebant & lanaticos & paraly-

ticos & curauit eos. Et secuti sunt eum turbae

multae de galilea & decapoli & hierosolymis &

iudea & de trans iordanem.

videns autem turbas ascendit in montem. Et

cum sedisset accesserunt ad eum discipuli eius.

aperiens os suum dicens eos dicens

ecce pauperes spiritu quoniam ipse est

regnum caelorum.

am ad testamentum ioh
hannus baptista ore
didisse ubi dicit ecce
agnus dei & deum iocce
ior danem scitatum esse
i petru ubi non dico
pisse i phyleppum
ibi dicit uocatum esse
& quod tres euange
listae hos duos andr
am & petrum dicant
de piscatione uocatos
ita intellegendum est
n statim eos illi sic
adhesisse in priori no
tatione sed tantum eo
quis esset cognouisse
cuq; admirantes ad
priora remeasse.

A forte aliquis tacita
cogitatione dicit ista
apli orant piscatores
quid ad dñicam uoca
tionem dereliquerunt
qui nihil habuerunt in
haec re magis affectum
hominis quam censuram
debemus querrere.

Multum illo reliquit qui
sibi nihil retinuit. Mul
tum reliquit qui quā
libet parum inueni
tamen deservit. Re
grā oporū nulli pr
cipue pōtē compari
dum tamen tantū ualere
quantū habet in mō
do generatū uocatum
si quid meritarū formal
patronū se mere hant.

Lindauer H. (Evangelien)

Fab. N. Lohm v. Hiltensbach

Gallie

Prov. Eiten

cf. Clm 3860a, f. 212r?